Contributed by Frank Slegers
dinsdag, 04 oktober 2011 -

Volgens eensluidende berichten in de media zou er een nieuw reddingsplan in de maak zijn voor de euro. De belangrijkste etapes van het scenario waren al eerder bekend: Griekenland gaat failliet, de banken slikken verliezen, en er worden maatregelen genomen om te beletten dat de crisis uitdeint naar grotere eurolanden zoals Italië en Spanje. Of België: dit laatste land wordt zelden genoemd, maar in het recente rapport van het IMF over de financiële stabiliteit in de wereld wordt het vermeld als één van de zes zorgenkinderen in de eurozone (Ierland, Griekenland, Portugal, Spanje, Italië en dus België) waarvan de financiële instabiliteit weegt op de gezondheid van de Europese banken.Griekenland gaat dus failliet, en de banken zouden verliezen van 50 tot 60% slikken op hun Griekse overheidsobligaties, zodat Griekenland een nieuwe start kan maken met een aanzienlijk verminderde overheidsschuld. Verwacht wordt dat de economie van Griekenland volgend jaar met 6% zal krimpen, dus het bankroet van de Griekse overheidsfinanciën was onvermijdelijk. Het verlies dat de Europese banken zouden slikken is aanzienlijk groter dan de 21% die zij aanvaard hadden in het vorige Europese reddingsplan dat deze zomer op 21 juli werd overeengekomen. De banken zullen van alle kanten door de overheid gesteund worden om dit verlies te kunnen slikken.

Het meest spectaculaire luik van het plan zijn de maatregelen om te beletten dat een Grieks bankroet overslaat naar grote Europese landen, waarbij vooral gedacht wordt aan Italië. Wanneer Griekenland bankroet gaat zouden beleggers hieruit kunnen afleiden dat ook andere Europese landen bankroet kunnen gaan, wat de waarde van Italiaanse overheidsobligaties een fatale klap zou geven, en in één moeite door de banken die veel van dit soort obligaties in portefeuille hebben. Om dergelijke ‘besmetting’ te voorkomen werd het volgende bedacht. De Europese Centrale Bank leent onbeperkt geld aan al wie overheidsobligaties van zwakke eurolanden wil kopen. Het geld van het Europees Stabiliteitsfonds, dat in principe 440 miljard euro kan mobiliseren, zou gebruikt worden om de waarde van die obligaties te waarborgen. Daarmee krijg je een groot hefboomeffect: met 440 miljard euro kan je immers voor verschillende triljoenen euro obligaties waarborgen. Door al deze maatregelen zou de speculatie tegen obligaties van landen als Italië definitief tot het verleden horen.

Toen de redactie dit nieuws vernam heeft ze op een spoedvergadering beslist onmiddellijk enkele miljarden euro te lenen bij de Europese Centrale Bank om Italiaanse obligaties aan te kopen: goedkoop lenen bij de ECB, daarmee hoogrentende ‘risico’obligaties kopen die gewaarborgd worden door het Europees stabiliteitsfonds, die kans laten we niet liggen. U zal niet verbaasd zijn als wij in de toekomst wat minder kritisch worden in onze berichtgeving over Europa.

De Amerikaanse minister Geithner had precies dit soort hefboomeffect voorgesteld toen hij een week geleden overvloog om zijn gedacht te zeggen aan de ministers van financiën van de eurozone. Toen vroegen de Europese gezagsdragers zich nog publiek in de media af waar de man zich mee bemoeide. Met de stabiliteit van het wereldkapitalisme dus.Door dit soort financiële

spitstechnologie wordt de wereldwijde schuldenberg niet opgelost, maar enkel verder opgeblazen. Het is ten gronde enkel een manier om tijd te winnen, tot de rekening aan de gewone mensen kan worden gepresenteerd, in de vorm van soberheid of van doorgeslagen inflatie (Belgen, let op jullie index). Maar voor de financiële markten is het allemaal prima: die denken toch enkel op korte termijn .

Waarom worden de plannen niet officieel bekend gemaakt? Het Europees stabiliteitsfonds speelt een centrale rol in deze plannen. Daartoe moet de missie van dit fonds andermaal worden herzien en uitgebreid. Maar de vorige uitbreiding, beslist op de Europese top van 21 juli, is nog niet goedgekeurd door de nationale parlementen. Het is dus vervelend nu al de volgende etape als een nieuwe beslissing te presenteren. Als de beurzen nog wat verder in het rood zakken zal ook deze democratische schroom echter snel vervliegen.

Dit artikel verscheen eerder op http://www.andereuropa.org/